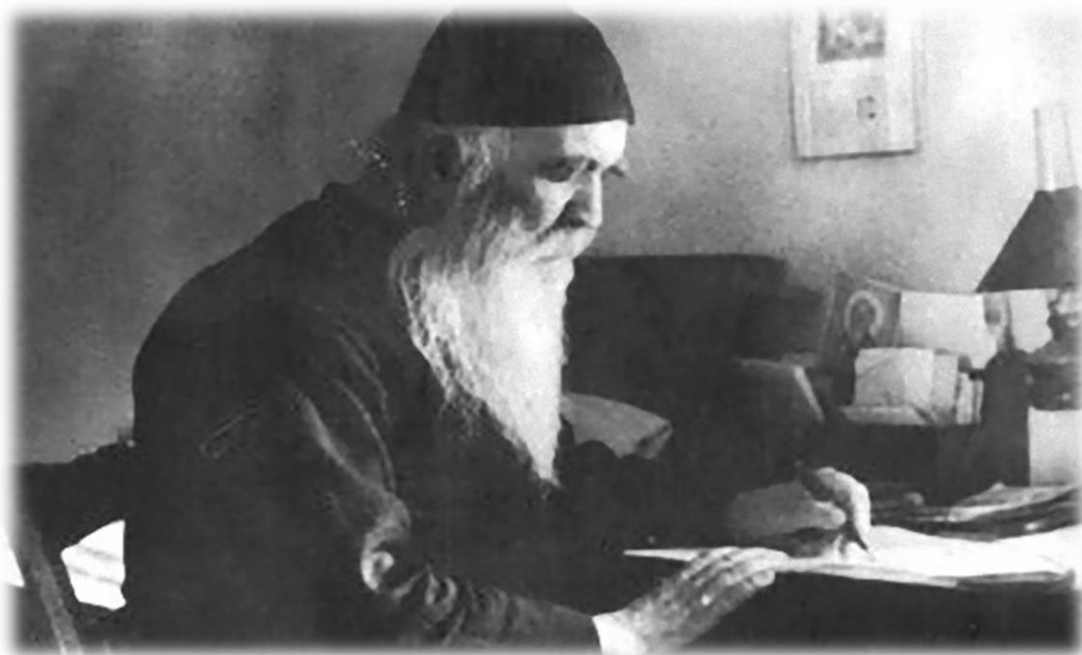

Μεγάλη η δύναμη της ελεημοσύνης.

Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος.

Μία γυναίκα που την έλεγαν Ελένη Δαβαρία από τη Παροικία (της Πάρου) πήγαινε συχνά στη Μονή της Μεταμορφώσεως του Χριστού επί των ημερών του Οσίου Αρσενίου και εκτελούσε διάφορες εργασίες στις αδελφές της Μονής. Επειδή δεν είχαν χρήματα, της έδιναν τρόφιμα. Μια ημέρα της λέγει ο Όσιος: «Τέκνον, εδώ που έρχεσαι και εργάζεσαι, τι σου δίνουν οι αδελφές για τον κόπο σου; Σε πληρώνουν;»

– «Όχι», απάντησε η γυναίκα, «δεν μου δίνουν χρήματα διότι δεν έχουν, αλλά μου δίνουν ψωμί, καφέ, ζάχαρη και άλλα είδη».

– «Από αυτά τα είδη που σου δίνουν, δίνεις σε κανένα φτωχό, όταν σου ζητήσει ή τύχει να συναντήσεις κάποιον στον δρόμο;»

– «Όχι, Γέροντα, δεν μου ζητούν, διότι γνωρίζουν ότι είμαι φτωχή, αλλά ούτε στον δρόμο συνάντησα κάποιον να μου ζητήσει».

Της λέγει ο Άγιος:

– «Άκουσε, τέκνον μου, εάν θέλεις ο Χριστός να ευλογεί και εσένα και τα λίγα εκείνα τρόφιμα που σου δίνουν, όταν συναντήσεις κάποιον φτωχό πεινασμένο και σου ζητήσει, να του δίνεις. Επίσης όταν γνωρίζεις κάποιον ότι είναι φτωχός και έχει ανάγκη, ή καμία χήρα ή ορφανό να πεινούν, μη περιμένεις να σου ζητήσουν. Δίνε με ευχαρίστηση και να μη φοβάσαι, αλλά να πιστεύεις ότι ο Χριστός αοράτως θα ευλογεί τα λίγα

υπάρχοντά σου και δεν θα πεινάσεις ούτε θα στερηθείς μέχρι τέλους της ζωής σου».

– «Ευχαρίστως, Γέροντα, σε ό,τι μου είπες, θα σας κάμω υπακοή».

Αφού έβαλε μετάνοια και αναχώρησε από την Μονή, είχε μαζί της και οκτώ μικρά ψωμιά, τα οποία της έδωσαν οι μοναχές για τις υπηρεσίες που τις έκαμε. Μόλις απομακρύνθηκε από την Μονή περίπου 500 μέτρα, συνάντησε τον γέροντα Δημήτριο Μαούνη, ο οποίος της είπε: «Μήπως, παιδί μου, έχεις να μου δώσεις λίγο ψωμί; Πεινάω. Είμαι νηστικός από χθες».

Η Ελένη αμέσως έβγαλε ένα ψωμί από το ταγάρι της και με πολλή προθυμία και ευχαρίστηση του το έδωσε, και προχώρησε στον δρόμο της.

Όταν προχώρησε άλλα περίπου 500 μέτρα βλέπει μία νέα κυρία, σύζυγο ενός ψαρά κοντά στον δρόμο και μάζευε χόρτα. Η Ελένη την χαιρέτησε και κατόπιν της λέγει: «Τι κάμνεις αυτού;» Απάντησε η νέα γυναίκα: «Μαζεύω λίγα χόρτα να τα μαγειρέψω για να φάμε ο σύζυγός μου, εγώ και τα παιδιά μας, διότι δεν έχουμε ψωμί. Ο σύζυγός μου ένεκα της κακοκαιρίας τέσσερις ημέρες έχει να εργασθεί, να πάει στο ψάρεμα για να μας φέρει ψωμί ή άλλα προσφάγια».

Ακούγοντας αυτά η Ελένη συμπόνεσε την φτωχή γυναίκα και, πιστή στην συμβουλή του πατρός Αρσενίου, έβγαλε από το ταγάρι της και της έδωσε δύο ψωμιά.

Όταν έφθασε στην Παροικία βλέπει ένα μικρό παιδί γύρω στα 4 χρόνια να κλαίει έξω από ένα φτωχικό σπίτι. Το ρώτησε: «Τι έχεις, παιδί μου, και κλαις;»

– «Πεινώ, θεία. Δεν μου δίνει η μαμά ψωμί», απάντησε το παιδί.

– «Και γιατί δεν σου δίνει;» του λέει η Ελένη. Αποκρίθηκε το παιδί: «Διότι δεν έχει».

Βλέπει και την μητέρα του παιδιού να στέκεται από μέσα από την πόρτα του σπιτιού της με σταυρωμένα τα χέρια και να προσεύχεται με δάκρυα. Παίρνει τότε ένα ψωμί και το δίνει στο παιδί, το οποίο σταμάτησε

να κλαίει και άρχισε να χαίρεται. Τρέχει χαρούμενο και το δείχνει στην μητέρα του και της λέει: «Μαμά, μαμά, τώρα έχουμε ψωμί: μου έδωσε η θεία. Φάε και συ απ' αυτό το ψωμί και μη κλαις».

Η γυναίκα παίρνοντας το ψωμί σήκωσε τα χέρια της προς τον ουρανό και ευχαρίστησε τον Θεό που άκουσε την προσευχή της.

Η Ελένη, όταν έφτασε στο σπίτι της, έβγαλε από το ταγάρι της τα πράγματα που της έδωσαν από την Μονή και βλέπει παραδόξως ότι τα ψωμιά δεν λιγόστεψαν. Ήσαν ακριβώς όσα της έδωσαν από το Μοναστήρι. Ήταν οκτώ ενώ έπρεπε να ήταν τέσσερα. Θαύμασε στο γεγονός αυτό και γύρισε αμέσως στο Μοναστήρι συγκινημένη και δακρυσμένη πέφτει στα πόδια του Οσίου Αρσενίου και διηγείται το θαύμα ευχαριστώντας τον Θεό και τον Άγιο, ο οποίος την επαίνεσε για την υπακοή της, την ενθάρρυνε και της είπε:

«Αν, παιδί μου, εξακολουθήσεις την ελεημοσύνη, να δίνεις στους φτωχούς από εκείνα τα λίγα που έχεις, όχι μόνον δεν θα στερηθείς, αλλά ο Κύριος θα τα ευλογήσει, θα τα αυξήσει, και γι' αυτά τα λίγα που θα δώσεις εδώ στην πρόσκαιρη ζωή θα ακούσεις από το στόμα Του να σου πει: Ελένη, πείνασα και μου έδωσες και έφαγα. Και όταν συ του πεις: Κύριε, δεν σε είδα ποτέ ούτε σου έδωσα να φας. Ναι, θα σου πει· εμένα δεν είδες, είδες όμως τους φτωχούς αδελφούς μου, τους πεινασμένους. Τα ψωμιά που έδινες σε αυτούς είναι το ίδιο σαν να τα έδινες σε εμένα. Λοιπόν και εγώ τώρα σου χαρίζω την αιώνια και ουράνια Βασιλεία μου, και ό,τι αγαθά έχω Εγώ θα έχεις και συ, και όλοι όσοι έτρεφαν τους φτωχούς και πεινασμένους και τους ελέησαν».

Από το βιβλίο: «Βίος και θαύματα του Οσίου Πατρός ημών Αρσενίου του Νέου του ασκήσαντος εις την νήσον Πάρον (1800-1877)», του Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου, τέταρτη έκδοση, 1981 (με γλωσσική απλοποίηση).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>